

КАКТО НИКОЙ ПРЕДИ

Вече всичко е казано:

че е смел,

че е свят,

че е мъдър

и прям;

че не чака,

че тръгва

и е ведър

и сам;

че не иска облаги

или някакъв пост,

че е умен да знае –

няма почест без злост;

че република чиста

се гради със любов

към онези, които

твоя кръв са и род;

че смъртта си посреща

гордо, с чест и пак сам...

и че в арка превръща

бесилото там,

дето зимата вие

и замита следи

на бездушие жалко

в дребни хорски души...

Всичко казано е...,

но дали...

е в сърцата ни

тоз Апостол с очи,

тъй прозиращи в бъдното,

както никой преди...?!